

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 30. juni 2022 — Fakro sp. z o.o. mod Europa-Kommissionen og Republikken Polen

(Sag C-149/21 P) ⁽¹⁾

(Appel – konkurrence – Europa-Kommissionens afvisning af en klage – manglende EU-interesse)

(2022/C 318/15)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Fakro sp. z o.o. (ved radcowie prawni Z. Kiedacz og A. Radkowiak-Macuda)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved M. Farley, I.V. Rogalski og J. Szczodrowski, som befuldmægtigede) og Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Fakro sp. z o.o. sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen.
- 3) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 10.5.2021.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 30. juni 2022 — Profi Credit Bulgaria mod T.I.T. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonen sad — Bulgarien)

(Sag C-170/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 93/13/EØF – forbrugerkreditaftaler – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – artikel 6, stk. 1 – undersøgelse ex officio – afslag på udstedelse af et betalingspålæg i tilfælde af et krav støttet på et urimeligt kontraktvilkår – konsekvenser, når et kontraktvilkår er urimeligt – ret til tilbagebetaling – ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet – modregning ex officio)

(2022/C 318/16)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Profi Credit Bulgaria EOOD

Sagsøgt: T.I.T.

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at den nationale ret, der skal tage stilling til en anmodning om udstedelse af et betalingspålæg, og hvor forbrugeren, der er skyldner, ikke deltager i sagen før udstedelsen af dette betalingspålæg, er forpligtet til ex officio at undlade at anvende et urimeligt vilkår i den forbrugerkreditaftale, der er indgået mellem forbrugeren og den pågældende erhvervsdrivende, hvorpå en del af det påberåbte krav er støttet. I dette tilfælde har denne ret mulighed for delvist at forkaste denne anmodning på betingelse af, at denne kontrakt kan opretholdes uden nogen anden ændring, revision eller tilføjelse, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.

- 2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at selv om denne bestemmelse forpligter den nationale ret, der skal behandle en anmodning om et betalingspålæg, til at drage alle konsekvenser af et vilkår, når der i henhold til national ret konstateres, at et vilkår i en forbrugerkreditaftale, der er indgået mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, er urimeligt, for at sikre, at denne forbruger ikke er bundet heraf, pålægger den i princippet ikke retten ex officio at modregne den betaling, der er foretaget på grundlag af dette vilkår, i det skyldige restbeløb, der skal betales i henhold til forbrugerkreditaftalen, med forbehold for iagttagelse af ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet.
- 3) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at i et tilfælde, hvor den nationale ret, der har fået forelagt en anmodning om udstedelse af et betalingspåbud, i medfør af denne bestemmelse, set i lyset af ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet, er forpligtet til ex officio at foretage en modregning mellem den betaling, der er foretaget på grundlag af et urimeligt kontraktvilkår i en forbrugerkreditaftale, og det skyldige restbeløb, der skal betales i henhold til forbrugerkreditaftalen, er denne ret forpligtet til at undlade at anvende den modsatrettede retspraksis fra en højere retsinstans.

(¹) EUT C 206 af 31.5.2021.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 30. juni 2022 — Clemente mod Comunidad de Castilla y León (Dirección General de la Función Pública) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Spanien)

(Sag C-192/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 1999/70/EF – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 4, stk. 1 – princippet om ikke-diskrimination – ingen hensyntagen til arbejde udført som midlertidigt ansat forud for fastansættelsen som tjenestemand i forbindelse med endelig indplacering i vedkommendes personlige lønklasse – sidestilling af dette arbejde med arbejde, der udføres af en fastansat tjenestemand – begrebet »objektive forhold« – hensyntagen til arbejdsperioden med henblik på erhvervelsen af stillingen som tjenestemand – vertikal udviklingsstruktur for tjenestemænds karriereforløb i henhold til national lovgivning)

(2022/C 318/17)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Clemente

Sagsøgt: Comunidad de Castilla y León (Dirección General de la Función Pública)

Konklusion

§ 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som blev indgået den 18. marts 1999 og er knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der med henblik på den endelige indplacering i den personlige lønklasse ikke tages hensyn til det arbejde, som en tjenestemand har udført som midlertidigt ansat, inden han blev tjenestemand.

(¹) EUT C 263 af 5.7.2021.